

РЕШЕНИЕ

№ 12535

гр. С., 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

като разглежда докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело № 20221110143332 по описа за 2022 година

Предявени са искове от „Топлофикация С.“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23Б срещу А. П. Я., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24, по чл. 79 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните вземания за имот, находящ се в гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24:

- сумата от 828,95 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода 01.11.2019 г. - 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 10.08.2022 г. до изплащане на вземането;
- мораторна лихва от 119,59 лв. за периода 15.09.2020 г. - 21.07.2022 г.;
- сумата от 40,57 лв. - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода 01.06.2019 г. - 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 10.08.2022г. до изплащане на вземането;
- мораторна лихва от 8,12 лв. за периода 31.07.2019 г. - 21.07.2022 г.

С Определение № 15652 от 30.04.2023 г. по делото, докладвано в открито съдебно заседание на 12.06.2023 г., е прието, че ищецът е предявил осъдителни, а не установителни искове за съответни суми, посочени в Определение № 15650 от 30.04.2023 г. по делото, постановено по реда на чл. 140 ГПК.

Ищецът твърди, че ответникът в качеството си на собственик на процесния имот е клиент на топлинна енергия за битови нужди за процесния период, поради което дължи суми за топлинна енергия и дялово разпределение (ТЕ и ДР). Представя писмени доказателства и прави искане за допускане на експертизи и привличане на трето лице помагач.

В срока по чл. 131 ГПК А. Я. оспорва иска. Твърди, че липсва облигационна връзка между страните по договор за доставка на ТЕ до процесния имот, както и че трето лице заявило откриване на партия за топлоснабдения имот, поради което същото било страна по облигационното правоотношение с ищеца. Оспорва като недопустими исковете за главница за дялово разпределение и мораторна лихва върху нея, тъй като ищецът предявявал чужди права, а и клаузата от общите условия относно

дължимо възнаграждение за услугата „дялово разпределение“ била нищожна на основание чл. 21, ал. 1 ЗЗД. Прави възражение за погасителна давност. Оспорва, че бил поставен в забава относно заплащането на главниците за ТЕ и ДР. Прави съответни доказателствени искания за приемане на представени доказателства и за задължаване на поисканото от ищеца да бъде конституирано като трето лице-помагач да представи фактура, посочена в отговора на исковата молба.

Третото лице помагач на страната на ищеца изразява становище за основателност на исковите.

Съдът, като обсъди събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъдат уважени предявените искове, ищецът следва да докаже кумулативното наличие на следните материалноправни предпоставки: наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните през исковия период за процесния имот, количеството на реално доставената от него по договора топлинна енергия за процесния период и нейната стойност; а също така изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, като писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи конкретните уговорки с абоната, различни от тези в общите условия (чл. 150, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ). С оглед на така установената законова уредба на договора за доставка на топлинна енергия за битови нужди се налага заключението, че страните по неформалното правоотношение са императивно уредени – собственикът или титулярът на правото на собственост или на вещното право на ползване.

Не се спори между страните и се установява от доказателствата към исковата молба, че ответникът е собственик на процесния имот през процесния период при липса на други доказателства относно прехвърлянето правото на собственост върху имота на трети лица през същия период. Видно от Нотариален акт от 21.06.1990 г. съпрузите М. Г. и ответникът А. Я. стават собственици на имота, но с влязло в сила Решение от 10.10.2006 г. по гр.д. № 1842/2006 г. на СРС бракът между тях е прекратен, а с влязло в сила Решение от 04.04.2008 г. по гр.д. № 705/2007 г. на СРС по предявеният от А. Я. иск по чл. 97 ГПК (отм.) вр. чл. 21 СК (отм.) е прието за установено по отношение на М. Г., че А. Я. е изключителен собственик на процесния имот.

По делото са приети заключения на съдебно-техническа експертиза (СТЕ) и съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), които съдът цени като компетентни и обективно изготвени. Според заключението на ССЕ няма данни за извършени от абоната плащания на процесни задължения, а според заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза процесната сграда е с непрекъснато топлоснабдяване за процесния период, а ищецът ежесечно е извършвал отчети на общ топломер, преминал метрологичен контрол, като са отчислявани технологични разходи за сметка на ищеца съгласно одобрена методика в Наредбата за топлоснабдяване.

Топлоснабдяването на сградата в режим на етажна собственост, в която се намира процесният имот и на самия имот се установява от представените писмени

доказателства – договор за извършване на дялово разпределение, сключен между етажната собственост на сградата и дружеството за дялово разпределение, както и от заключението на съдебно-техническата експертиза и индивидуални справки от изравнителни сметки и относими документи за отчет от третото лице-помагач за отоплителните сезони, обхванати от процесния период.

Според заключението на СТЕ стойността на реално доставената топлинна енергия в имота за процесния период след вземане предвид на сума за получаване от 179,23 лв. по изравнителни сметки възлиза на сумата от **645,23 лв.** (таблица 4 към т. 4 от обстоятелствената част на СТЕ), който размер е по-нисък от заявения от ищеца размер от **828,95 лв.** Към дължимата цена за топлинна енергия следва да се добави посочената в заключението на ССЕ сума от **40,57 лв.** за дялово разпределение през процесния период, извършено в съответствие с приложимата нормативна уредба според заключението на СТЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1 ЗЕ и Общите условия за продажба на топлинна енергия на „Топлофикация С.“ ЕАД на битови клиенти в гр. С. в сила от 12.08.2016 г. (ОУ) клиентите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост заплащат консумираната топлинна енергия на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната топлинна енергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време - месец, еднородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време, без да е необходимо плащанията да са еднакви по размер (ТР № 3 от 18.05.2012 г. по т.д. № 3/2011 г., ОСГТК на ВКС).

Поради това вземанията на „Топлофикация С.“ ЕАД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок, който започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. С оглед на това и предвид датата на подаване на исковата молба, от който момент давностният срок е прекъснат – 10.08.2022 г., в случая липсват погасени по давност задължения за главница от 93,19 лв. за периода м.05-09.2018г. Така искът за главница за топлинна енергия следва да се уважи частично за сумата от **645,23 лв.**

Съгласно чл. 33, ал. 2 от Общите условия за продажба на топлинна енергия „Топлофикация С.“ ЕАД на битови клиенти в гр. С., в сила от 12.08.2016 г. клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и 3 от Общите условия за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В чл. 33, ал. 4 от същите общи условия е предвидено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. Ето защо, купувачът дължи лихва за забава само върху сумата по окончателната фактура за отчетния период. Тъй като срокът за плащане на задълженията по общите фактури е определен в приложимите Общи условия от 2016 г. (чл. 33, ал. 2), то не е необходима покана, за да бъде поставен ответникът в забава (арг. чл. 84, ал. 1 ЗЗД).

В случая 45-дневният срок за плащане на задълженията по общата фактура от 31.07.2020 г. е изтекъл на 14.09.2020 г. Следователно ответникът е изпаднал в забава в плащането на задължението си по тази обща фактура на 15.09.2020 г. и 3-годишният давностен срок по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД не е изтекъл към датата на подаване на

исквата молба на 10.08.2022 г., когато неговото течение е прекъснато на основание чл. 116, б. „б“ ЗЗД. С оглед частичното уважаване на иска за главница за топлинна енергия искът за мораторна лихва също следва да бъде уважен съразмерно за сумата от **93,09 лв.**

Материалната легитимация на ищеца да получи стойността на услугата „дялово разпределение“ следва от съдържанието на ОУ на ищцовото дружество, които обвързват ответника. От представените по делото доказателства безспорно се установява, че през исковия период индивидуалното отчитане в процесния имот е извършвано от съответно дружество, което се потвърждава и от заключението на СТЕ. Липсват данни по делото ответникът по някакъв начин да са е противопоставил на извършваното от третото лице-помагач дялово разпределение. Освен това съгласно трайната съдебна практика съществуването или несъществуването на договорни отношения между потребителите на топлинна енергия и топлинния счетоводител не се отразява на законосъобразното извършване на дяловото разпределение.

Така уредената суброгация овластява ищеца да получи стойността на извършената услуга от третото лице-помагач. Според чл. 22, ал. 2 от общите условия на ищцовото дружество от 2014 г. купувачите заплащат таксата за дялово разпределение на топлинната енергия на продавача, тоест на ищеца. Аналогична е и клаузата на чл. 22, ал. 2 от Общите условия от 2016 г. Следователно потребителите на топлинна енергия са задължени да заплащат на „Топлофикация С.“ ЕАД възнаграждението за услугата дялово разпределение на топлинната енергия, независимо че услугата се извършва от трето лице. Поради това ищецът е легитимиран да получи стойността на услугата дялово разпределение.

Ответникът не дължи лихва за забавено изпълнение на задължението за заплащане на цена за дялово разпределение, доколкото в общите условия не е предвиден срок за изпълнение, а ищецът не е представил доказателства за отправена покана за заплащане на задължението (чл. 84, ал. 2 ЗЗД).

Предвид изложеното, следва частично уважаване на иска за главница за топлинна енергия за сумата от **645,23 лв.** за процесния период, частично уважаване на иска за мораторна лихва от **93,09 лв.**, цялостно уважаване на иска за главница за дялово разпределение и отхвърляне на иска за мораторна лихва върху същата главница.

По разноските

Съдът определи в минимален размер юрисконсултското възнаграждение на ищеца на 50 лв. на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 25, ал. 1 от НЗПП, като съобрази вида и обема на извършената дейност от процесуалните му представители, липсата на фактическата и правна сложност на делото, материалния интерес по делото, както и броя на проведените открити съдебни заседания с участието на ищцов представител.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски съразмерно на уважената част от иските от **663,90 лв.** за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и депозити за СТЕ и ССЕ.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от иските от **32,84 лв.** за адвокатско възнаграждение съгласно списък на разноските, с който ответникът претендира сумата от 150 лв., чието заплащане от ответницата бива доказано с платежен документ, по

който наредител е Валентин Тодоров съгласно изрична уговорка в представения договор за правна помощ и съдействие от 08.06.2023 г., че ответникът дава право на представител на адвокатското дружество, с което е сключен същият договор, да внесе дължимото адвокатско възнаграждение по посочена в договора банкова сметка, еднаква с банковата сметка по платежния документ от 08.06.2023 г.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 79 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД А. П. Я., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24, да заплати на „Топлофикация С.“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23Б, следните вземания за имот, находящ се в гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24:

- сумата от **645,23 лв.** - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода 01.11.2019 г. - 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 10.08.2022 г. до изплащане на вземането;
- мораторна лихва от **93,09 лв.** за периода 15.09.2020 г. - 21.07.2022 г.;
- сумата от **40,57 лв.** - цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода 01.06.2019 г. - 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 10.08.2022г. до изплащане на вземането, като

ОТХВЪРЛЯ исквете:

- по чл. 79 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ - за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за сумата от **183,72 лв.** и за периода 01.11.2019 г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху горната сума от 10.08.2022 г. до изплащане на вземането;
- по чл. 86 ЗЗД – за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за сумата от **26,50 лв.** и за периода 15.09.2020 г. - 21.07.2022 г.;
- по чл. 86 ЗЗД - за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за сумата от **8,12 лв.** за периода 31.07.2019 г. - 21.07.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК А. П. Я., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24, да заплати на „Топлофикация С.“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23Б, сумата от **663,90 лв.** - разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Топлофикация С.“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23Б, да заплати на А. П. Я., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „З. Б-18“, бл. 18-8, ет. 4, ап. 24, сумата от **32,84 лв.** - разноски по делото.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач на страната на ищеца - „Техем Сървисис“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____